

VROUW AAN DE TAP

10-03-00 2

Martha Meeuws (café De Marktplaats)

„Ik blijf cafébazin tot ik niet meer kan”

Martha Meeuws is al 53 jaar de vrouw achter de tap van café De Marktplaats op de wijk Conterdam in Oostende. Daarmee is ze wellicht als cafébazin de absolute recordhoudster in de regio. Het cafeetje van Martha is een geval apart. Er speelt nooit muziek maar dat is ook niet nodig. Martha heeft *een stemme als een belle* en als het even stil is, laat ze zich horen. Er is altijd wel wat om over te praten, zeker nu het wielerseizoen weer gestart is. Martha is immers een grote fan van Johan Museeuw en dat moet iedereen weten die bij haar binnenkomt.

Martha Meeuws en haar Wardje, 20 jaar geleden. (Foto FRO)

— Hoe is het allemaal begonnen ?

— Martha : „Ik ben afkomstig van Zedelgem en heb daar ook mijn jeugd doorgebracht. Door een handicap aan mijn rechterhand, veroorzaakt door kinderverlamming toen ik 2,5 jaar was, heb ik nooit gewerkt. In 1943 heb ik mijn man, Edward Baels, leren kennen en we zijn bijna onmiddellijk getrouwd. Eerst woonden we in de Muntstraat, daarna in de Langestraat. Mijn man was velomaker op het marktplein, naast het café van zijn ouders, Gust en Euphrasie Baels. In 1947, toen mijn schoonouders ermee ophielden en mijn schoonzus naar Adinkerke verhuisde, heeft mijn man, Wardje, 'den hoek' gekocht en ik moest wel, tegen mijn gedacht, cafébazin worden. Het heeft een tijdje geduurd eer ik mijn draai vond, maar uiteindelijk ben ik hier toch gelukkig geworden. Ik kon toen nog goed uit de voeten en ik kon drie, vier pinten bestellen in één keer. Nu ben ik 78 jaar en veel minder mobiel, maar zolang het nog gaat, blijf ik hier ! Ik ben geen mens om bij mijn kinderen tot last te zijn. Ik ben de fiere mama van Lisette (55), Marie-Jeanne (53) en Jean (39). Ik heb dus lang kinderen *gekweekt*. Ondertussen ben ik vier keer grootmoeder en al twee keer overgrootmoeder. Ze noemen me *mémé café* !”

— Welk genre café was De Marktplaats ?

— Martha : „Ik heb me laten vertellen dat het cafeetje, vroeger 't Huis van Commerce, in de Eerste Wereldoorlog nog gediend heeft als noodkapel. Het oorspronkelijke café was maar heel klein en toen we hier de zaak overnamen, hebben we een muur neergehaald om iets meer plaats te hebben voor de klanten. Van in het begin was het mijn bedoeling het volkscafé van mijn schoonvader, vooral bekend onder de naam Kiete Baes, verder te zetten. Iedereen was hier steeds welkom. Ik was wel een *beschaamd* meisje en het heeft een tijdje geduurd vooraleer ik voldoende haar op mijn tanden had. Ik had wel 50 venten kunnen hebben, maar ik ben altijd hard geweest. Ik heb leren horen, zien en zwijgen, de voornaamste kwaliteiten van een cafébazin. Ik ben blij dat ik er nooit aan begonnen ben, nooit toegegeven heb aan de vele voorstellen. Ik ben nu 78 en al acht jaar weduwe en toch zijn er nog altijd *liefhebbers*.”

— Welke zijn de mooiste herinneringen ?

— Martha : „Toen we na de oorlog met het café startten, bedroeg de prijs voor een pintje 4 fr. Nu betalen de mensen 35 fr. en met de volgende prijsverhoging zal dat 40 fr. worden. Drie jaar geleden hebben ze mij gehuldigd voor 50 jaar cafébazin en dat is toch een onvergetelijke dag geweest. Ik wist van niets. Er was een hele show op het marktplein en in de poort werden niet minder dan negen vaten getapt. En binnen werd er gedronken van 's morgens tot 's nachts. Het was een unieke dag ! De Conterdam is in feite niet zoveel veranderd. Op het marktplein is de haag vervangen door bloembakken waarin geen bloemen staan. Alle dagen gelijken hier op elkaar.”

— Hoe ziet jouw dag er uit ?

— Martha : „Ik sta elke morgen om 7 u.30 op. Ik kan niet meer zo goed uit de voeten en sedert enige tijd slaap ik beneden, achter het café. Om 9 u.30 u. gaat het café open tot 12 u.30 en dan van 16 u.30 tot 20 u. We maken nooit grote uitzonderingen ! De laatste klanten helpen mij om alles op te ruimen, de gordijnen en de deur te sluiten. Op woensdag is mijn sluitingsdag en dan komt mijn dochter. Op zaterdagmiddag kan het eens uitlopen maar dan ga ik 's avonds maar om 19 u. open voor de kaarters. We zijn gewoonlijk met 18 man, altijd dezelfde, vrienden van het huis. Op zondagmorgen zijn de kaarters weggebleven. Ik ben nog open tot 's middags maar dan sluit ik om op mijn gemak te zitten en soms eens naar de wielervedstrijd op tv te kijken. Vroeger was ik fan van Poulidor maar nu ben ik al jaren een keiharde supporter van Johan Museeuw. Ik hoop dat hij mij eens komt bezoeken in mijn café !”

— Hoelang wil je nog cafébazin blijven ?

— Martha : „Dat is niet moeilijk, tot ik niet meer kan. Wat moet ik anders doen ? Uiteraard zou het zonder de hulp van mijn rechterhand, Mongsje, niet meer gaan. Hij helpt mij al 22 jaar met kuisen en met bestellen. Ook Gilbert en Jan helpen een handje als het nodig is. Veel klanten komen hier al meer dan tien jaar. Eddy, de nieuwe koster van de Conterdam is hier ook op een dag binnengevallen en hij voelt zich thuis. Jonge gasten komen hier niet over de vloer. Op dinsdagavond gaat het hier dikwijls gezellig aan toe gaan, dan worden er *paters* gedronken. Zelf drink ik 's morgens én 's namiddags twee Rodenbachs, nooit meer. Ik heb er nog nooit last van gehad. 't Is wel eten en drinken tegelijk.”

(Fons Roets)

Martha is thans 78 jaar en zal pas haar cafédeur definitief sluiten als het echt niet meer gaat. (Foto FRO)